

мы-тѣ, защото видимы-тѣ съ приврѣмненны,
а невидимы-тѣ вѣчны.

ГЛАВА 5.

- а *Иов. 4; 19.* *Гл. 4; 7.* *2 Пет. 1; 13,*
44. *б Рим. 8; 25.* *в Откр. 5; 18.*
46; 15. *г 1 Кор. 15;*
53, 54. *д Иса. 29; 25.*
Ефес. 2; 10. *е Рим. 8; 25.*
Гл. 4; 22.
Ефес. 4; 44.
4; 50. *ж Рим. 8; 24,*
25. 1 Кор.
15; 42. Гл.
4; 18. Евр.
11; 1. *з Фил. 1; 25.*
- и *Мат. 23; 51,*
52. Рим. 44;
40. *і Рим. 2; 6.*
Гал. 6; 7.
Ефес. 6; 8.
Кол. 5; 24,
25. Откр. 22;
12. *к Иов. 31; 25.*
Евр. 10; 31.
Иуд. 25.
л Гл. 4; 2.
м Гл. 5; 1.
н Гл. 1; 11.
- Защото знаемъ че, ако ся развали зе- 1
мна-та къща на наше-то селеніе, имамы отъ 1
Бога зданіе на небеса, домъ нержкотво- 2
ренъ, вѣченъ. Понеже въ това и въздыша- 2
мы, и желаемъ да ся облѣчемъ въ небе- 2
сно-то наше жилище; Ако само облѣчени 5
въ него, не ся намѣримъ голи. Защото ный 4
които смы въ това селеніе, стеномъ подъ 4
брѣме-то му, понеже искамы не да ся съ- 4
блѣчемъ, но да ся облѣчемъ още, за да 4
бѣде смъртно-то погълнѣто отъ животъ-тѣ. 4
И Богъ е който за това исто-то ны со- 5
здаде, който ни и даде обрученіе-то на 5
Духа. И тѣй понеже имамы вынѣгы дър- 6
зновеніе, и знаемъ, че до когато ся на- 6
мѣрвамы въ тѣло-то, отдалечени смы отъ 6
Господа; (Защото съ вѣруваніе *ис*ходимъ, 7
а не съ вижданіе): За това и дързновеніе 8
имамы, и *э*благоволявамы повече да излѣ- 8
земъ отъ тѣло-то, и да ся въдворимъ при 8
Господа; За това и съ ревность ся ста- 9
раемъ, въдворявамы ли ся, отстранявамы ли 9
ся, да смы благоугодни нему. Защото всия- 10
ца *т*рѣба да ся явимъ прѣдъ сѣдовище-то 10
Христово, *і*да приеме всякой споредъ как- 10
вото е правилъ въ тѣло-то, добро или зло. 10
И тѣй като знаемъ *к*страхъ-тѣ Господень, 11
человѣцы-тѣ убѣждавамы, *л*а на Бога смы 11
извѣстни; надѣѣ ся още че и на ваши-тѣ 11
совѣсти смы извѣстни. Защото *м*не прѣпо- 12
рѣчвамы себе си на васъ, но *н*давамы ви 12
причинѣ да ся хвалите съ насъ, да има 12
какво да кажете на тѣзи които ся хвалятъ 12